

[Drachmann.]

idet Udløbstiden for den Lov, som herved foreslaas forlænget, falder sammen med Udløbstiden for Loven af Oktober 1932. Det er et Fremskridt, selv om det kun er lille. I øvrigt kan jeg sige, at det konservative Folkeparti kan tiltræde Lovforslaget, og forudsat, at de Oplysninger, den højt-ærede Minister vil give i Udvalget, er tilfredsstillende, vil vi gerne medvirke til hurtig Fremme af det.

I Princippet kan jeg tiltræde det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Beklagelse af, at Lovforslaget kom lidt vel sent, men de gode Motiver, som i Fjor var Aarsag til, at Loven overhovedet blev gennemført, nemlig at man tilsigtede en Importnedsikring af valutamæssigt Præg og ogsaa af et vist handelspolitisk Præg, er jo stadig gyldige, ja, saare aktuelle, og da vi ogsaa haaber, at der er lidt Penge i Lovforslaget, selv om det maaske paa Grund af Valutacentralens Virksomhed ikke er meget, kan vi fra vor Side, som sagt, tiltræde Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse.

Jørgen Jørgensen: Da mit Partis Ordfører i denne Sag er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Lovforslaget er jo et Led i Bestræbelserne for gennem en Begrænsning af Luksusimporten at skaffe Valuta til Indførsel af de nødvendige Ting her til Landet. Den gældende Lov blev vedtaget i Fjor som et Led i Valutaforanstalningerne, og en Forlængelse af Lovens Gyldighed maa under den gældende Valutaordning stadig siges at være paakrævet. Jeg kan ikke se, at der skulde være nogen Grund til, at de Partier, som i Fjor enedes om Lovens Gennemførelse, ikke skulde kunne enes om at forlænge dens Gyldighed indenfor den Frist, der foreslaas i Lovforslaget. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Hans Hansen (Rørby): Da det Lovforslag, der blev til den gældende Lov, blev gennemført her i Tinget i November i Fjor, udtalte jeg paa min Gruppens Vegne, at vi ikke kunde indse Nødvendigheden af Lovforslaget, og vi stemte imod det ved tredje Behandling. Den ærede Ordfører for det radikale Venstre, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, sagde nu, at Loven var et Led i Bestræbelserne for at tilvejebringe nødvendig Valuta til andre og nødvendige Ting end dem, det her drejer sig om. Denne Betragtning er efter min Mening ikke rig-

tig. Hvis man kun vilde opnaa dette, kunde man jo gøre det ved Regulering gennem Valutacentralen. Saa Grunden til Lovforslaget ligger ikke her.

Hvad Virkningerne af dette Lovforslags Gennemførelse angaar, er det rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har udtalt, at dem har vi ikke faaet Oplysning om. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at der i et tysk Tidsskrift, „Textil Zeitung“ for den 14. i denne Maaned findes en Omtale af en Kongres af Eksportører og Handelsfolk i Paris, og Artiklen kommer bl. a. ind paa en Behandling af Danmarks Forhold. Det oplyses her, at Frankrigs Eksport til Danmark i det sidste Aar har været 100 Mill. Fr. mindre end Aaret forud, og der gøres samtidig opmærksom paa, at man ønsker paa ny at opnaa samme Samhandel med Danmark som før.

Det oplyses, at de franske Frembringelser, som er ramt ved Nedgangen, er fine Vine, Manufakturvarer, Parfumer og Galanterivarer til et Beløb af ca. 100 Mill. Fr. Handelsstanden gør opmærksom paa, at den ønsker Samhandel paa ny og ved, at de franske Forbrugere er villige til at aftage danske Varer for et lignende Beløb, nemlig Smør, Huder, Tarme og Centrifuger. Det er akkurat den Betragtning, jeg saa ofte har gjort gældende, at det, der sker her, kun kan svække vor Eksport i samme Grad, som det hindrer vor Import. Det er den Betragtning, vi har gjort gældende saa mange Gange, og vi har jo i de sidste Aar haft adskillig mere Lejlighed dertil end før.

Vi vil derfor stemme imod paa samme Maade som sidst. Vi er af den Opfattelse, at de Toldforanstaltninger og Importrestriktioner med Hensyn til Industrivarer, der gennemføres for at opnaa en saakaldt aktiv eller gunstig Handelsbalance, fordyrer Varerne og svækker vor Købekraft, de hemmer Forbruget saavel af hjemlige som af udenlandske Varer og skaber direkte Arbejdsløshed. Men naar Købekraften her i Landet er svækket, faar ogsaa de udenlandske Virksomheder færre Ordre og den udenlandske Arbejder mindre Arbejde, og denne Arbejder maa derfor indskrænke sit Forbrug, hvilket atter betyder en Svækkelse af vor Eksport, bl. a. af Landbrugsprodukter. Ved vore egne Toldforanstaltninger og Importrestriktioner rammer vi altsaa direkte vor egen Eksport og nedsætter yderligere vor egen Købeevne, hvilket igen vil sige, at vi faar forøget Arbejdsløshed, og det var ikke det, der var Hensigten.

Derfor er enhver gennem Toldforanstaltninger og Valutarestriktioner fremkaldt